

2006
Nr 2

VAHETI

EESTI VABARIIK – 88 MIDA TEHA VALI PARIM „RUUDI”: UUS EESTI LASTEFILM VASTLAPÄEVAL? LASTERAAMATI!

Meie tähtpäevi

Veebruari suuremad pühad langevad seekord kuu lõppu. Nendeks on Eesti Vabariigi sünnipäev ja vastlapäev.

Eesti Vabariigi sünnipäev ehk iseseisvuspäev on igal aastal samal päeval – 24. veebruaril. Tänavu tähistame juba 88 aastat Eesti Vabariigi loomisest. See on riigipüha. Tööle, kooli ega lasteada minema ei pea. Televisior näitab hommikul paraadi ja õhtul presidendi vastuvõttu.

Vastlapäev on igal aastal erineval päeval. Sellel aastal on ta 28. veebruaril. Vastlapäev on rahvakalendri tähtpäev ja sel puhul vaba päeva kahjuks ei anta. Aga kui vähegi lund jagub, on kelgumäed kelgutajaid täis. Kuigi sel päeval ei toimu paraadi ega midagi, on vastlapäev tükk maad vanem püha kui vabariigi aastapäev.

Veebruarikuusse jääb veel üks tähtpäev – 14. veebruar ehk valentinipäev. Eestis tuntakse seda peamiselt sõbrapäeva nime all. Sõbrapäeva tähistamise komme on meil tegelikult üsna uus. Sinu isad emad seda päeva ei tundnud. Euroopas on aga valentinipäeva armunute pühana samuti tähistatud aastasadu.

Veebruarikuu Täheke kirjutab seekord pikemalt Eesti Vabariigi sünnipäevast ja vastlapäevast. Tahaks väga, et lugejatele meenuks, millisel toredal maal nad tegelikult elavad! Ka Eesti lipu võib igaüks Tähekese abiga meisterdada.

Jõudu, jaksu ja ilusat pikka vastlaliugu!

TÄHEKE

Jutumull, jutumull

- Aasta esimeses jutumulli-mängus tahtsime teada, mida lumememm jänesele ütleb. No küll tuli palju vastuseid! Kõige rohkem pakuti muidugi, et jänes tahab porgandit kätte saada. Mõned vastused olid ka kohuke-se ja superlumememme teemadel.
- Erik Suits ja Kelli Rümmel saavad auhinnaks Louis Sachari raamatu „Augud“ ning Triin Läst ja Renno Tamtik Lemony Snicketi raamatu „Villets veski“ kirjastuselt Draakon ja Kuu.

Võiduvastused

• Memm ütleb: „Kuule, jänes, miks sa aurad?“

• Kelli Rümmel, (10 a), Kohtla-Järve

• Memm ütleb: „Ära mitte mötlegi! See porgand on plastmassist!“

• Erik Suits, (9 a), Tallinn

• Memm ütleb: „Ära võta minu nina – mul on nohu!“

• Triin Läst, (8 a), Tallinn

• Memm ütleb: „Noh, jänes, vahetame – nina sulle, kõrvad mulle!“

• Renno Tamtik (8 a), Saaremaa

Uus jutumull

• Veebruarikuu jutumullil tassib sõjavägi torti Eesti lipuga. Mida üks sõdur ütleb?

• Ootame sinu vastust 18. veebruarini meiliaadressil taheke@taheke.ee või lahtisel postkaardil aadressiga Roosikrantsi 6, 10119 Tallinn.

• Vastusele lisa kindlasti nimi, vanus ja aadress!

• Auhinnaks on raamatud „Euroopa kauneimad muinaslood“ ja „Rebasejaht“ kirjastuselt Koolibri.

Joonistanud HILLAR METS

Vali Eesti parim lasteraamat!

Veebruarikuu jooksul toimub üle-eestiline Nukitsa konkurss, kus kõik lapsed saavad hääletada eestimaiste lemmikraamatute poolt.

Konkursi eesmärk on jõuda selgusele,

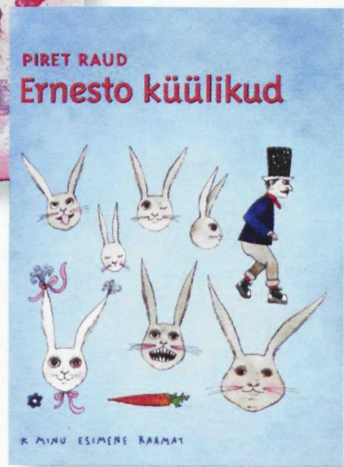
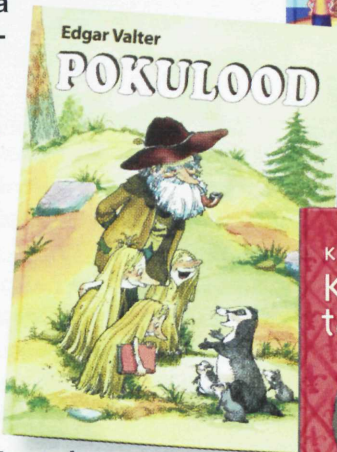
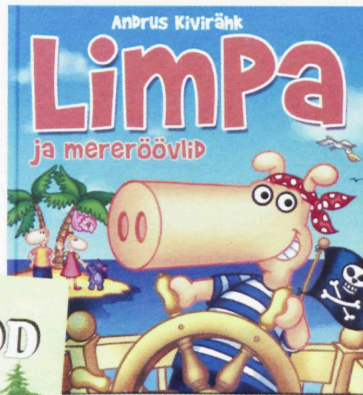
- kes on kahe viimase aasta parim Eesti lastekirjanik;
- kes on kahe viimase aasta parim Eesti lasteraamatukunstnik.

Hääletada saab üle Eesti rahvaraamatukogude lasteosakondades ja Eesti Lastekirjanduse Teabekeskuse kodulehel www.eltk.ee.

Soovi korral võid "Tähekesest" välja lõigata hääletussedeli saata 1. märtsiks aadressil: **Nukitsa konkurss, Eesti Lastekirjanduse Teabekeskus, Liivalaia 30, 10118 Tallinn.**

Hääletamine on ühekordne (iga osaleja tohib täita ainult ühe sedeli) ja vabatahtlik.

Konkursi tulemused tehakse pidulikult teatavaks 1. aprillil 2006 Tallinna Raekojas. Peale auhinnasaajate on sinna oodatud ka 101 hääletuses osalenud last erinevatest Eestimaa paikadest. Lapsed valitakse loosiga.

Nukitsa konkurss - juba kaheksas!

Iga kahe aasta tagant, veebruarikuu, valivad tuhanded Eestimaa põhikoolieas lapsed oma lemmikkirjaniku ja lemmikkunstniku. Tavaliselt võtab hääletusest osa 7000-8000 last. Seda on päris palju. Nukitsaid jagatakse juba 1992. aastast alates. Seekord siis juba kaheksandat korda.

Lemmikuid saab valida eestikeelse te raamatute hulgast, mis on esimest korda Eestis ilmunud määramisaastale eelnenud kahe aasta jooksul. Võidab see tegija, kelle raamat saab kõige rohkem hääli. Parim kunstnik ja kirjanik pälvivad kumbki rahalise preemia ja pronksist Nukitsa kuju. Mõistagi kirjutavad nendest ka Eesti suuremad ajalehed.

Seitsme senise konkursi jooksul on Nukitsa kuju pälvinud kõige rohkem Edgar Valter (kolmel korral) ja Henno Käo (kahel korral). Lisaks on kujud saanud Voldemar Miller, Piret Niinepuu, Ulvi Kuusk, Ene-Maris ja Tarmo Tali, Ira Lember, Karel Korp, Janno Põldma ja Heiki Ernits. Lisaks neile on alati tõstetud esile ka teise ja kolmanda koha saavutanud tegijaid.

Väljaspool põhikonkurssi on ka täiskasvanute hääletus, mis tähendab, et isad-emad võivad samuti valida oma lemmikut.

Eesti lastekirjandus on praegu tõesti väga hea taseme saavutanud. Täheke soovitab: **HÄÄLETA SINAGI!**

VIII Nukitsa konkurss

Kõige enam meeldis eesti lastekirjaniku raamat (autor, pealkiri):

.....
Kõige enam meeldis eesti kunstniku pildid raamatus (autor, pealkiri, kunstniku nimi):

.....
Vastaja nimi ja vanus:

.....
Kodune aadress, telefon:

Täida sedel selgelt ja arusaadavalt

EESTI WIMBERG VABARIIGI SÜNNIPÄEV

SUL ON SELJAS PITSID,
MUL ON JALAS VIIK.
PEAB JU TÄNA PIDU
EESTI VABARIIK!

KOLMEVÄRVIEHTES
NÄEME KODUMAAD.
VABADUSE PLATSIL
TOIMUMAS PARAAD.

SÕDURITE SALGAD
SEISAVAD SEAL REAS.
OI, KAS HÜMNI SÕNAD
ON MUL IKKA PEAS?

NÕNDA RÕÕMSAID LAULE
KÕIKJALT KUULEME,
ET KA UNUSTAME
JÄISE TUULE ME!

SUL ON SELJAS PITSID,
MUL ON JALAS VIIK –
PEAB JU SÜNNIPÄEVA
EESTI VABARIIK!

Joonistanud PIRET RAUD

PRESIDENT PARAADIL

AINO PERVIK

Vabariigi aastapäeva hommikul pidi president minema paraadile. Oli väga külm ilm. Puhus vali tuul ja tuiskas lund.

Presidendil oli hirmus nohu. Presidendil valutas kurk. President muudkui nuuskas ja aevastas ja tilgutatas endale ninatilku ninasse.

Presidendi lapselapsel oli aga haigus veelgi hullemini kallal. Lapselapsel oli ka peavalu, köha ja palavik. Lapselaps pidi olema voodis. Ta ei saanud minna vanaisa ja vanaemaga paraadile kaasa.

Ega ju ka president ise poleks tohtinud poolhaigena paraadile minna. Kuid president ei saa koju jääda. Tal on vaja teha oma presidenditööd. President on ju riigikaitse kõrgeim juht. Vabariigi aastapäeval peab ta tingimata marssima koos kaitseväge juhatajaga paraadil ülesrivistatud kaitseväelaste eest läbi. Ta peab neid kõiki järgemööda tervitama.

Tegelikult oli kõik väga tore ja pidulik. Muusika mängis, lipud lehvisid tuisu käes, sõdurid seisisid reipalt rivis. Kohal olid ministrid ja igasugused tähtsad külalised koos oma prouadega. Väga palju rahvast oli tulnud paraadi vaatama. Igal pool olid telekaamerad. Paraadi kanti televisioonis üle, et kõik inimesed kogu vabariigis saaksid seda näha. Ka presidendi lapselaps vaatas paraadi televiisorist kodus sooja teki sees diivanil lamades ja koledasti kõhides.

Paraad hakkaski peale. Alguses oli kõne. Siis alustas orkester pidulikku marssi. President koos kaitseväge juhatajaga asusid kaitseväelaste eest läbi marsisima.

Presidendiproua pistis veel enne presidendile vargsi taskusse mitu puhast taskurätikut. Presidendiproua oli väga mures presidendi tervise pärast. President ei tohtinud ju isegi mütsi pähe jätta. Paraad oli nii pidulik, et president pidi lippude ja kaitseväelaste eest marssima läbi paljapäi.

Kuid ega paraadi saanud ju sellepärast ära jätta, et presidendil oli nohu.

President ja kaitseväe juhataja hakkasid marssima. Nad peatusid iga kolonni ees. President tervitas kaitseväelasi ja need vastasid talle.

Näiteks piirivalvuritele tuli presidendil öelda: "Tervist, piirivalvurid!"

Kuid piirivalvuriteni jõudes oli president juba täitsa läbi külmunud. Ta tegi hoopis valjusti: "Atsihh!"

Selle peale müristasid piirivalvurid kooris, täpselt nii nagu ette nähtud:

"Tervist, härra president!"

President pidi nüüd hüüdma:

"Õnnitlen teid vabariigi aastapäeva puhul!"

Kuid selle asemel ta hoopis kraaksatas õnnetult. Presidendil oli hääl täiesti ära läinud.

"Oi!" ütles lapselaps kodus televiisori ees. Lapselaps sai ju aru, mis vanaisaga on juhtunud. Aga teised inimesed, kes kodudes televiisorit vaatasid, ei teadnud, et president on enast haigeks külmetanud. Inimesed said päris pahaseks, et president ainult kähiseb midagi. Mitmed inimesed ütlesid presidendi kohta õige inetult. Kodus soojas toas teleka taga on ju hea öelda, mida aga sülg suhu toob.

Kaitseväe juhataja andis piirivalvuritele märku vastata, nii nagu oleks kõik olnud nagu peab. Piirivalvurid hüüdsidki:

"Täna, härra president!"

Presidendil hakkas nüüd ka nina tilkuma. Tegelikult ei oleks sobinud kaamerate ees marsides nina pühkima hakata. Kuid president mõtles, et lõpuks on ka tema ikkagi vaba inimene vabal maal, mis siis, et ta on riigikaitse kõrgeim juht. President võttis rahulikult taskurätiku taskust ja nuuskas nina tühjaks. Marsisamm läks segi, kuid president sai kohe jälle rütmi kätte.

Kuidagiviisi sai paraad lõpuks läbi.

Presidendiproua andis presidendile kohe kruusitäie kuuma piima meega. Kuum piim oli tal termosega kaasas. President pidi ju õhtuks jälle kosuma, et ta saaks pidulikult vastuvõtul kõiki külalisi kättopi tervitada.

CONTRA

KAMAPALLIMAA

VENEMAAL ON LAPSELE
SAMOVARIS TEE
TA LISAB SELLELE
MOOSI VÕI SIIS MEE
JAH KULDSE KOLLASE
METSMESSILASEMEE

SOOMEMAA ON LAPSELE
JÕULUVANA REE
JÕULUKINKIDE
JA PÄKA PIKKUNE

TAANIMAAL ON LAPSELE
TEKKINUD IDEE
KUIS TEHA SÕIDUTEE
LEGOAUTOLE

GRÖÖNIMAA ON LAPSELE
LUMEPALLIMAA
JA PEHME SALLI MAA
JA KELGURALLI MAA

ARAABIA ON LAPSELE
LIIVAKASTIMAA
KUS KAAMLITATIGA
SAAB LIIVAST PIRUKA

HIINAMAAL ON LAPSELE
KODUÕUESKI
MÄNGUKAASLASI
ÜLE MILJONI

ITAALIAS ON LAPSELE
MILJON TONNI VETT
MEETRINE SPAGETT
LAPS ISE ON BRÜNETT

USA ON LAPSELE
MIKIHIIREMAA
JA KÕIGE KIIREMA
LÕUNASÖÖGI MAA

AGA EESTIMAAL EESTIMAAL ON
KAMAPALLID LAPSEL KALLID!

Joonistanud HEIKI ERNITS

HEIKI VILEP

ISAMAA

LUMEHELBED SILMALAU PEAL,
RADIKATE SOOJUS,
MEMME KOOTUD KÄPIKUD
VÕI PÄEV, MIS ÄSJA LOOJUS,

EMME KALLISTUS VÕI HOOPIS
ISSI NOOMIMINE,
SÄRAKÜÜNLAD KUUSE PEAL
VÕI TEISTEST HOOLIMINE?

MIS SIIS ON SEE ISAMAA?
VÕI OLEN HOOPIS ISE
TÜKIKENE ISAMAAST
JA TEMA OLEMISEST?

CONTRA

RAHVUSLIND

KES SEAL LENDAB ÜLE TAEVA,
TAGA VÄGEV SUITSUJUTT?
MÕTELDA SUURT POLE VAEVA –
LENNUK SEE JA ASI MUTT!

AGA MIKS SEE LENNUK SIUTSUB,
ÜLES-ALLA KÄIB TA TIIB,
MIKS TA RAUANA EI KRIUKSU,
KUIGI TAGA SUITSUTRIIP?

EI KÜLL EHI TEMA RINDA
ÜKSKI RAUARAASUKE –
HOOPIS EESTI RAHVUSLIND TA,
TUBLI SUITSUPÄÄSUKE!

HEIKI VILEP

EESTIMAA

PEIPSI ÄÄREST SAAREMAANI,
LÄTI PIIRIST MERENI,
IGAST LAPSEST PUNAPÕSKSEST
KUNI SUURE PERENI –

KÕIK SEE KOKKU ON ME KODU,
SEE ON MEIE EESTIMAA.
KAARDI PEALT VÕIB ÄRA VÕTTA,
SÜDAMEST EI KÄTTE SAA!

JAAN KAPLINSKI

PÕHJATUUL JA LÖUNATUUL

Oli kord põhjatuul. Nagu põhjatuul ikka, elas ta kaugel põhjas, tuhises üle jääväljade ja tundra, tuiskas lund ja vilistas oma tuulelaulu vaevakaskede vahel. Nii ta tuhises ja vihises, kuni tal hakkas igav. “Miks ma pean päevast päeva siin hangede ja jäämägede vahel elama,” mõtles tuul. “Siin on nii vähe värve ja lõhnu, kuskil on neid kindlasti rohkem. Lähen õige ja vaatan.”

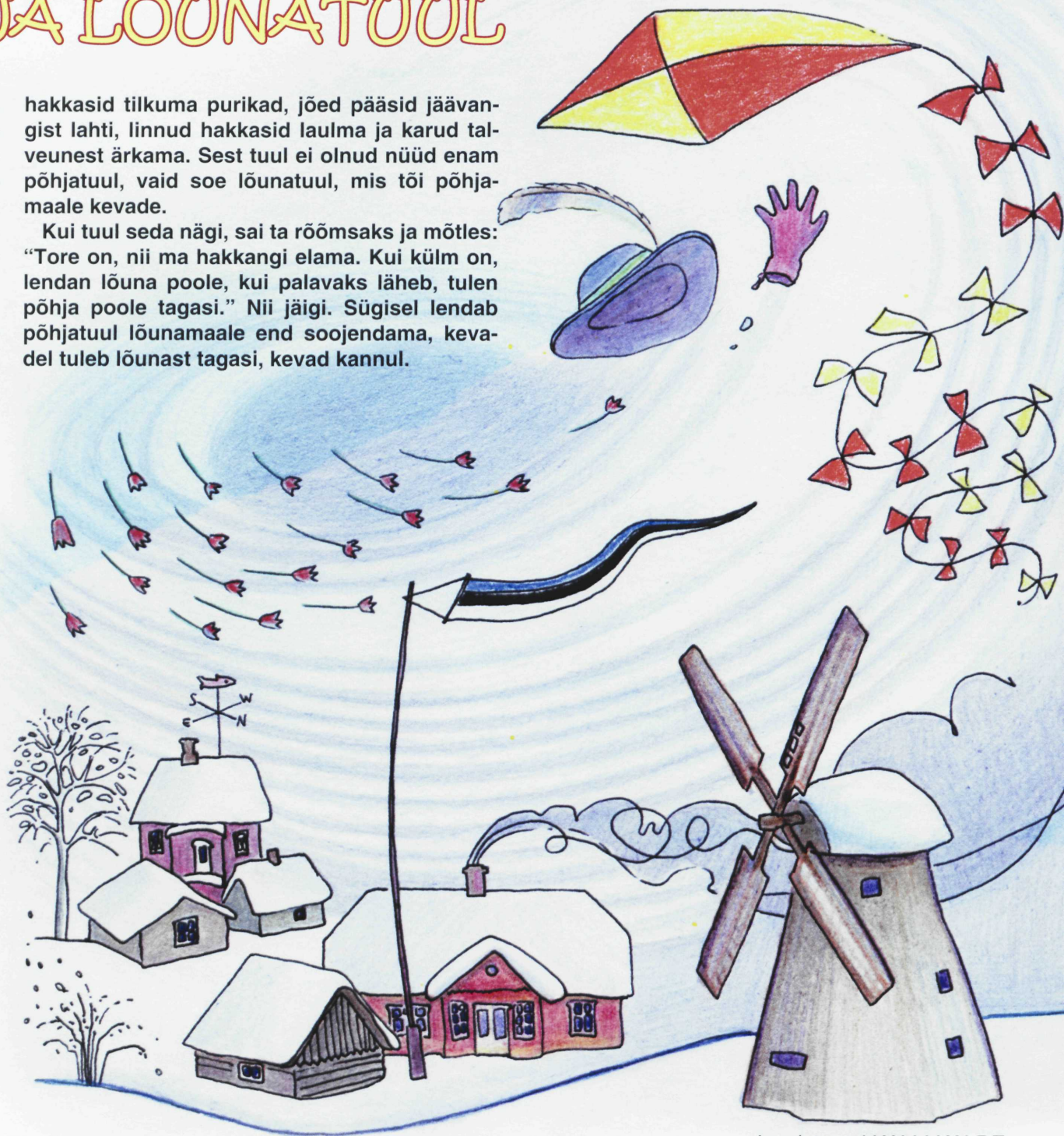
Läkski. Võttis hoogu ja kihutas otseteed lõuna poole. Tuiskas ja tormas, mattis lumme teed, väljad ja tänavad, peitis hangede alla autod ja majad, murdis elektriposte ja metsapuid. Vähehaaval rauges ta hoog ja lund polnud ka enam nii palju tuisata. Siis haaras ta teelt kaasa, mis ette juhtus: prügi prügikastide kõrvalt, puulehti ja ajalehti, laste mängukanne, kindaid ja mütse, liiva liivakastidest ja tolmu tänavatelt ning keerutas ja pillas laiali mööda maad. Nii ta mängis ja möllas, kuni jõudis päris kaugemale lõunamaale suure kõrbe serva.

“Oi rõõmu, misuke tohutu liivakast!” hüüdis põhjatuul ja hakkas liivaga mängima. Ta keerutas liivast sambaid, liigutas luiteid ühest kohast teise, tõstis liivapilvi taevani ja mattis liiva alla palmisalusid, külasid, teid ja tänavaid.

Viimaks sai tal liivaga mängimisest ja tormamisest küll, ta lendas üle kõrbe mere äärde ja jäi sinna puhkama. Alguses oli tal sooja mere ääres soojal liival mõnus lesida, pikapääle aga hakkas palav. Liiv oli kuum, merevesi soe, päike taevas lausa kõrvetas. Tuul leidis, et peaks põhja poole tagasi lendama, et ennast jahutada. Ta lendas üle kõrbe, üle jõgede ja maade, keerutas teel jälle kõiksugu prahti üles, ajas järvedel paate ümber, kiskus inimestel vihmavarje käest, prõmmis uste ja akendega. Kuni jõudis tagasi põhjamaale. Tema ees sulasid hanged ja

hakkasid tilkuma purikad, jõed pääsid jäävangist lahti, linnud hakkasid laulma ja karud talveunest ärkama. Sest tuul ei olnud nüüd enam põhjatuul, vaid soe lõunatuul, mis tõi põhjamaale kevade.

Kui tuul seda nägi, sai ta rõõmsaks ja mõtles: “Tore on, nii ma hakkangi elama. Kui külm on, lendan lõuna poole, kui palavaks läheb, tulen põhja poole tagasi.” Nii jäigi. Sügisel lendab põhjatuul lõunamaale end soojendama, kevadel tuleb lõunast tagasi, kevad kannul.

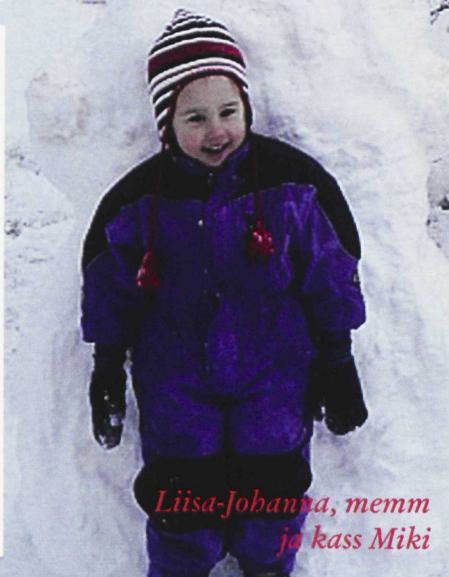
Superlumememm 2006

*Klaus Jesper, memm ja
Yim-Jürgen Zaletayer*

Arhetti Innevanamemmega

*Liisa-Jobanna, memm
ja kass Miki*

Ilona Jegorkina lumememm

Elizabeth (4 a) ja memm

Need siin ei ole Delfi Tähekesse võistluse „Superlumememm 2006“ võitjad. Kuni žürii pole oma otsust teinud, on need lihtsalt ühed lahedad lumemem-

med. Võistlus „Superlumememm 2006“ kestab 15. veebruarini 2006. Pilte oodatakse kas meiliaadressil laps@delfi.ee või toimetuse postiaadressil.

NALJAD

★ Juku jalutab isaga Tallinna loomaaias. Ühes puuris istub suur Amuuri tiger. Isa räägib, kui ohtlik see kiskja on. Et parem on puurile mitte ligi minna, muidu kisub sõrme otsast.

Juku kuulab mõtlikult, siis küsib: „Aga isa, kui tiger puurist välja pääseb, võib ta sind ju ära süüa.“

„Jah, poiss. Aga miks sa seda küsid?“

„Sa ehk ütlesid enne, mis number trolliga on mul pärast kõige õigem koju sõita?“

★ Õpetaja pärib Jukult kirjandustunnis: „Juku, kas sa tead, kes on Joosep Toots?“

„Ei tea.“

„Aga Arno Tali?“

„Mkm.“

„Hea küll. Tuleb välja, et sa ei tea kedagi....“

„No miks ma ei tea. Ma tean Luke Skywalkerit, Darth Vaderit, Frodo Bagginsit, Harry Potterit, King Kongi, James Bondi, McGyverit....“

„Ja kuidas sa kavatsesid nende teadmistega Eestis hakka-ma saada?“

„Ja misasi see Eesti veel on?“

★ Ema: „Juku, kus meie kanaarilind on?“

Juku: „Puuris. Vähemalt oli ta seal siis, kui ma tema pealt viis minutit tagasi tolmuimejaga tolmu imesin ...“

★ „Tüdruk, mis su nimi on?“

„Pontu.“

„Miks selline veider nimi?“

„Ah, teate, vanemad tahtsid minu asemel koera....“

★ Looduslootund. Õpetaja tahab teada, millist looma hüütakse villaloomaks. Küsitakse Jukut. Nagu alati, ei tea Juku mitte midagi.

„Millist su kampsun on?“

„Püüab õpetaja Jukut aidata.“

„Lõngast.“

„Aga millest lõnga tehakse?“

„Villast.“

„Tubli. Ja kust see tuleb?“

„Lamba seljast.“

„Õige! Ütle nüüd, mis loomalt sa selle kampsuni said?“

„Vanaemalt!“

★ Juku on rahvast täis busis endale istekohta haaranud. Kõrval seisab vana-tädi.

„Noh, kas jalad valutavad ka?“

„Valutavad, valutavad...“ vastab tädi.

„Aga tädi, kui teie väike olite, kas te pakkusite vanainimestele istet?“

„Pakkusin, pojake, pakkusin!“

„No näete – seepärast valutavadki!“

★ Juku lunib isalt, et nad jälle loomaaeda lähiksid, aga isa ei viitsi minna:

„Isa, ma tahaks õudselts boamadu näha!“

„Võta luup, mine peenramaale ja vahi vihmaussi!“

Kust algab kodumaa?

Millest algab kodumaa? Ta algab sellest linnast, kus oled sündinud, seal, kus on sinu kodu ja perekond. Ema rääkis mulle, et tema isamaa on vana maja maal, kus elas tema vanaema. See on jõgi, kus nad käisid ujumas, sarapuu, kuhu kogunesid kõik lapsed kokku. See on vanaema, kes armastas minu ema ning tegi maailma kõige paremaid pannkooke.

Minu jaoks on aga isamaa meie ilus ja roheline linn Tartu, minu kodu, kus mina ja minu vanemad elavad. Samuti on siin minu parimad sõbrad ja kool. Need on hällilaulud, mida laulis mulle ema, ning raamatud, mida ta mulle luges. Ema ütles, et isamaa tundmine tuleb vanusega. Kui ma saan täiskasvanuks, lähen kindlasti sõjaväkke, et vajaduse korral kaitsta oma isamaad.

*Deniss Rastorgujev, 3. kl,
Tartu Annelinna
gümnaasium,
Tartu Lille maja
kodanikupäeva
esseekonkursi
II koha töö (va-
nuserühm 1.–4.
klass)*

Tuleviku kool

“Milline võiks olla minu tuleviku kool?” küsib Andres Marilt.

“Ma arvan, et mõtle ise!”

“No ma hakkam mõtlema ja räägin sulle. Aga sina kirjuta üles! Muidu mul läheb meelest.”

Andres mõtleb. “Ma tean!” hüüab ta. “See peaks olema 12-korruseline maja ja seal peaksid olema ilusad õpetajad! Neil kõigil peaks olema sinine kleit ja kotsaga kingad.”

Andres mõtleb edasi: “Söökla peaks olema suur, oranž, seintel laste joonistatud suured pildid. Toolid oleksid nagu baaris. Söökladäile saaks öelda, millist toitu tahad ja kohe saad selle. Ja iga päev võiks võtta kandiduga süüa. Kui süüa ei taha, pead võtma kasvõi ühe mahla, klaasiga. Ja laud peaks olema sööklas suur, valge ja hallide äärtega.

Koridor, kuhu riideid pannakse, peaks olema selline, kus on kapid. Mitte nii, et et annad riided tädiile.

Veebruarikuu Täheke esikaane joonistas 3. klassi õpilane Kelly Lehtsaar Emmaste põhikoolist Hiiumaalt. Kelly töö osales möödunud aastal läbi viidud Vabariigi Presidendi Kultuurirahastu, Laste- kaitse Liidu, Eesti lipu 120. aastapäeva tähistamise komisjoni ja ajakirja Hea Laps ühisel võistlusel „Tubli laps – Eesti ehe“ ja võitis ühe peaauidadest nooremas vanusegrupis. Lisaks Kelly tööle avaldame ka katkendi Viljandi C.R. Jakobsoni ühiskõigumnaasiumi õpilaste meisterdatud albumist, mis pälvis samal konkursil eriauhinna.

Direktor peaks olema hea. Ta ei teaks eriti midagi ja saaks uusi kogemusi! Ta kuulaks lapsi ja teeks, kuidas lastele meeldib. Kui laps ei taha tunnis olla, kuna ta on väsinud, siis võib ta magama minna. Direktori ruumis peaks olema lilla põrand ja roosad seinad. Need värvid on lapsed ise pakkunud. Kui laps teeb pahandust, saab ta torti. Aga kui teeb head, saab kommipaki!

Koolis peaks olema kolm lifti ja igal õpilasel klassis oma arvuti. Kui tunni ajal midagi ei oska, siis õpilane ei tüüta õpetajat, vaid otsib Internetist välja, mida tal vaja on. Muidugi oleksid koolimajas klassid ka ja igas klassis ilus suur roheline tahvel. Seal tahvil oleksid aukirjad, mis klass on saanud. Kool võiks olla õhtukool – et ei peaks nii vara ärkama.

Noh, Mari, mida arvad?” pärib Andres.

“No selline kool oleks lahe. Lähen nüüd Tähekest lugema!”

*Jane Ilves, 4.b kl,
Järve gümnaasium, Kobtla-Järve*

Kust algab kodumaa?

Kodumaa on kõige kodusem maa, kus laps võib julgesti astuda.

/M.Linnamägi/

Mina arvan samuti. Minu kodumaa on Eesti. Kaardil vaadates tundub see maa teistega võrreldes väike, kuid minu jaoks on ta suur. Palju paiku Eestimaal on mul nägemata.

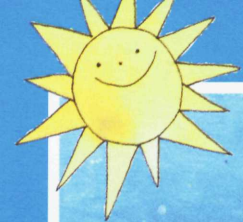
Aga kust algab kodumaa? Kas ta algab riigipiirist? Kas kodumaa algab kodust? Või algab hoopis iga inimese südamesopist? Igal inimesel on selle kohta kindlasti oma arvamus. Minu arvates algab kodumaa minu kodust. Kodus on mul armastavad vanemad, vend ja koduloomad. Kodust saame me hellust, mõistmist ja tuge.

Kodumaa on see maa, kus ma olen sündinud ja kasvanud ning kus räägitakse minu emakeelt – eesti keelt.

Mõned lähevad õppima, tööle või elama välismaale. Kui võõrad keeled suus, siis tunned end igal pool nagu kodus. Aga ükskõik kui kaua võõrsil olla, ikka tahad oma koju tagasi. Ütleb ju rahvatarkuski – külas hea, oma kodus kõige parem.

Olgu kodumaa nii suur või väike kui tahes, alguse saab ta ikkagi kodust.

*Ketter Ojakivi, 3. kl,
Tartu Kivilinna gümnaasium
Tartu Lille maja kodanikupäeva
esseekonkursi I koha töö
(vanuserühm 1.–4. klass)*

EESTIMAA

HIUMAA

SAAREMAA

Eestimaa on väga väike,
kuid sin särab suur suur päike.
Pilvi vähe on me maal
Ikka rõõmus olla saad.

Kaitse oma kodumaad,
selle eest sa austust saad.
Lapsed sin on kõik nii rõõmsad
emad, isad töökad visad.

Eesti laps on Eesti ehe
trumpab üle iga mehe
Eestimaal on kindel olla,
siia alati võib tulla.

SIIRI LAIDLA

Vastlapäeva linad

“Tead, mida kasvataja meile täna rääkis?” küsis Karolin jäätisekuhja noolides Stassikut, kes oli samuti maiustamisega ametis.

“Mida siis?” päris poiss jäätisese hääle-ga. Tema ei käinud lasteaias. Karolin mängis Stassikuga tihti pärast lasteaeda õues ja teinekord kutsus enda poolegi. Näiteks siis, kui külmkapis leidus nii palju jäätist, et tüdruk seda üksipäini ei jaksanud ära süüa.

“Kasvataja rääkis meile vastlapäevast. Kes teeb kõige pikema kelgusõidu, see saab hästi pikad linad,” teatas Karolin tähtsalt.

“Nojah, tore küll,” arvas Stassik. “Aga praegu on väljas jube sula, isegi Tartu maraton pidi ära jääma. Ma raadiost kuulsin.”

Karolin ei teadnud õieti, misasi see maraton on, aga seda, et palja porise mäe peal kelgutada ei saa, teadis ta kindlalt.

“Mul on linad just nii lühikeseks jäänud. Emme ütleb, et ma kasvan iga päevaga. Püksid ja seelikud jäävad ka kogu aeg lühikeseks. Ei tea, kas kelgutamine nendele kah mõjub?” arutas Karolin. Ta oli veidi tusane, et ilmataat kelgusõidu vussi keeras.

“Tead, mida me võiksime teha!” kargas Stassikule hea mõte pähe. Ta oli selline poiss, kel alatasa igasugu mõtted pähe kargasid. “Me võiksime toas mängult lumehange ehitada! Ja sealt alla lasta! Proovime, äkki mõjub.”

“Kuidas? Meil ei ole ju lund,” kahtles Karolin.

“Ma ju ütlesin, et mängult,” selgitas Stassik. “Võtaks näiteks hästi palju vatti või padjasulgi. Kas teil on kodus vatti?”

“Arstikapis peaks olema, aga see käib lukus. Emme ei luba mul seda puutuda,” vangutas Karolin pead. Ka ei uskunud ta, et arstikapis võiks lumejagu vatti leiduda.

“Noh, siis teeme lumehangede söötmist!” kuulutas Stassik. “Toome kõik padjad siia, mis teil kodus on. Siia suurde voodisse.”

Varsti kõrgus Karolini isa-ema voodil päris tore padjakuhi. “Nii, nüüd paneme ühe valge lina kõige peale. See ongi lumehang. Endale peame ka valged linad ümber võtma, muidu ei saa lumehangede söötmist mängida.”

Et rohkem valgeid lina ei leidunud, läksid käiku õhulised valged kardinad.

“Juhuu!” huilgas Stassik, hüpates kardinale lehvides riidekapi otsast padjakuhilale ja sealt põntsuga põrandale. “Ma olen lumepilv ja söödan lumehangesid!”

Karolin, kes tundis algul, et väga hea mäng see just pole, läks viimaks samuti hoogu. “Mina olen lumehelves!” hõiskas ta kapi otsast alla sööstes. See võttis kõhu alt külmaks. Oli täitsa selline tunne, nagu sõidaksid päris hangest alla. Suurest hüppamisest kärises lina natuke katki, kuid sellest polnud lugu. Peaasi, et tuleksid pikad linad.

“Mida te ometi teete?” karjatas järsku keegi. See oli Karolini emme, kes seisis magamistoas uksele. Taevake! Milline segadus! Ühest

padjast olid suled välja pääsenud ning hõljudid rõõmsalt toas ringi. Kardinale olid siiasinna augud siginenud. Rebenenud valgest linnast ei tasanud rääkidagi. Kõige selle segaduse keskelt aga vaatasid emmele vastu Karolini ja Stassiku rõõmsalt õhetavad näod, kui nad otseku ühest suust hüüdsid: “Meie teeme siin kelgusõitu, siis saame hästi pikad linad!”

“Ma veel teen teile sõitu!” kurjustas emme. Väga kurjaks ta siiski ei saanud.

Lugu lõppes sellega, et Karolin saigi endale uue lina. Palju pikema kui ennist, et ta üha sirguvad jalad ikka kenasti lina peal puhata saaksid. Peagi hakkas õueski värsket lund sadama. Nüüd sai iga laps linamõõtu võtta juba päris tõelisel kelgumäel.

Joonistanud KADRI ILVES

KÜLL ON KENA KELGÜGA...

...hangest alla lasta, oskab küllap iga laps selle laulurea lõpetada. Aastas on üks päev, VASTLAPÄEV, kui vanasti suisa kästi hangest või mäest alla lasta. Liugu laskmas käisid väikesed ja suured, noored ja vanad.

Hästi pikk liug pidi andma pika kiuga linad. Ega tänapäeval see meile küll midagi ei ütle – kes meist ikka lina kasvatab või sellest lõnga kedrata püüab. Nimelt ei katke pika kiuga lina ketramisel lõng nii kergesti, saab ühe hooga hea pika niidi kedrata. Aga liugu lasta on vahva ja pikale liule võib ka ise tänapäevasema tähenduse juurde mõelda.

On ju tüütu, kui oled end midagi tegema sättinud – mängima, õppima või meisterdama – ja äkki keegi käsib hoopis midagi muud teha? Näiteks prügikast välja viia, käsi pesta, sööma tulla või poodi minna? Pika liu tähendus tänapäeval võib olla see, et saad kogu aasta mõnusalt oma tahtmist mööda asju teha, ilma et keegi katkestama või vahele segama tuleks.

Kelle liug hästi pikalt libiseb, sellel on hea, sügav ja pikk OMA OLEMINE. Ta ei pea teiste järgi oma asju tegema, pigem püüavad teised talle järgi jõuda. Ka oma tegemiste alustamine juhtub parajasti sellise-

le ajale, et kellelgi ei tule pähe paluda või nõuda millegi muu tegemist.

Vastlapäeval lõpetati liha söömine. Tihtipeale olid vanasti selleks ajaks lihavarud otsakorral, tünnipõhjast võeti välja liha soolamisel sinna esimesena pandud seajalad ja keedeti vastlatoiduks ära. Juurde söödi soolaube – uba on üks meie vanemaid toiduaineid üldse.

Sea jalaluudest saab teha põneva vastlavurri. Külje pealt tuleb luu sisse puurida kaks auku ja sealt peenike tugev nõör läbi panna, otsad kokku siduda, vint peale keerutada ning ongi vurr valmis. Selliste vurridega kutsuti kaugel Siberimaal kevadetuuli kohale talvetardumust minema puhuma.

Vastlakuklid on ka mõnus maius, mida vanasti küll ei tuntud, kuid mida sellegipoolest on hea vastlapäeval peale liulaskmist süüa, nii et nina ja põsed vahukoorest valged on.

Kindlasti võib ja tasub liugu lasta ka teistel päevadel, kuid vastlapäeva liul on eriti suur mõju. Hiljem, kevadel, kui enam liugu ei lasta, saab sama tunde ja mõju kätte kiigel kiikudes ja lauldes. Aga lugeda võib sellest siis, kui see aeg kätte jõuab.

Pildistanud KRISTEL VILBASTE

ILONA MARTSON

VEEBRUARIS OODAKE „RUUDI“!

„Ruudi“

Režissöör: Katrin Laur
Stsenaristid: Aare Toikka, Aarne Mägi ja Katrin Laur

Operaator: Rein Kotov
Kunstnik: Toomas Hörak
Mängivad: Paul Oskar Soe, Jutta Altmets, Guido Kangur, Katariina Lauk ja Aarne Mägi.

Alates 24. veebruarist saab Tallinna, Tartu ja Kuressaare kinodes vaadata uut kodumaist lastefilmi „Ruudi“. Filmi tegevus toimub Saaremaal, kus suur viikingifänn Ruudi satub ülepeakaela uskumatutesse seiklustesse.

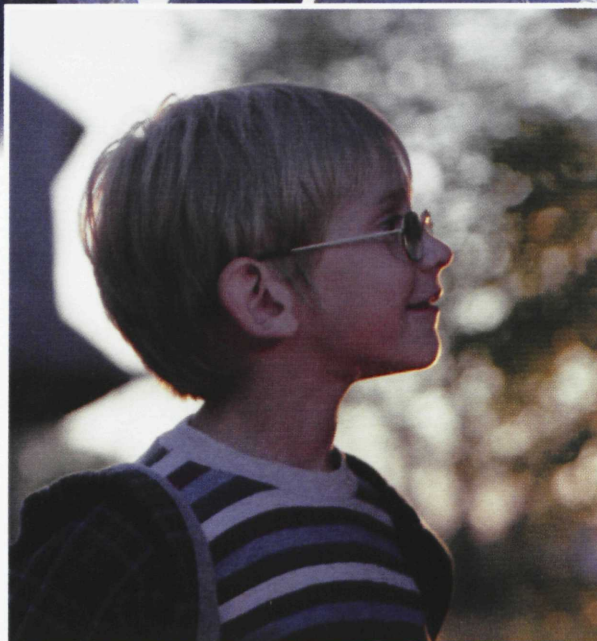
Ruudi osatäitja ise kannab nime Paul Oskar Soe, on seitse aastat vana, elab Tallinnas ja õpib Gustav Adolphi gümnaasiumi 1. klassis.

KUIDAS PAUL OSKAR FILMI SATTUS

Paljud asjad saavad alguse juhusest. Ükskord hakkas Paul Oskari ema Reet kodus ahju kütma. Päris juhuslikult jäi tema pilk pidama lehekuulutusel, mis teatas, et uude Eesti lastefilmi otsitakse 7–9 aasta vanuseid poisse. Neid oodati katsetele Inglise kolledžis. Kuna esimese klassi mineval Paulil seisis ees ka koolikatseted, otsustati lihtsalt järele proovida, kuidas katsetel käimine välja kukub.

„Katsetel oli vaja lugeda Punamütsikese juttu ja rääkida üks naljakas lugu. Mina rääkisin sellest, kuidas müüjat poest välja meelitada, kui tahad pirukaid maitsta. See käib nii: tuleb meisterdada riietest nukk ja panna ta poe akna taha piiluma. Kui müüja läheb vaatama, kes seal väljas on, siis tuleb poest pirukad ära võtta,“ räägib Paul Oskar.

Samal ajal, kui poiss pirukajuttu rääkis, filmiti teda kogu aeg – nii tehti kõigi proovijatega. Hiljem kutsuti ta veel kord Allfilmil proovivõtetele. Ja veel kuu aega hiljem helistati. Paul Oskar oligi saanud peaosa!

Paul Oskari elu on Ruudi elust tegelikult üsna erinev. Filmi-Ruudi elab Saaremaal ja teda kasvatab politseinikust üksikema Karmen. Paul Oskaril on aga mõlemad vanemad täitsa olemas, lisaks veel 20-aastane vend Ralf-Martin, 22-aastane õde Mari-Liis, vanavanemad ja suur suguvõsa, kes teda kui pere pesamuna kõik väga hoiavad.

VIIKINGID JA JULIUS KUPERJANOV

Üks ühine joon on Ruudil ja Paulil siiski – mõlemad on suured viikingifännid. Paul Oskari kummutipealne on täis Lego viikingilaevu. Lisaks sellele on seal ka viikingite savikujukesed, millega Ruudi filmis mängib – need sai ta pärast võtete lõppu endale. Peale viikingite meeldivad Paul Oskarile ka Vana-Kreeka vägilane Herakles

ja Eesti vägilane Kalevipoeg. Tal on olemas nii väike jutukas – Eno Raua „Kalevipoeg“ – kui suur luulekas – F. R. Kreutzwaldi eepos. Viimastest on hea Kristjan Raua pilte uurida.

„Minu kangelane on ka Julius Kuperjanov,“ räägib Paul Oskar. „Tema oli üks vana sõdalane, kes võitles Eesti ja kogu Euroopa eest. Kahjuks sai ta lõpuks surma.“ Kuperjanov on pärit Jõgevestelt, kus elab ka poisi vanatädi.

ESMAKORSELT SAAREMAAL

Saaremaal, kuhu Paul Oskar esimest korda sattus, tuli filmivõtete tõttu veeta terve suvi. „Saaremaa meeldis, aga ei meeldinud see, et pidi nii palju tööd tegema – läks raskeks ja vahel tüdinesin päris ära. Tuli vara tõusta, siis oli hommikusöök, pärast seda mindi filmima ja filmiti mõnikord öösel kella kahe või kolmeni,“ räägib ta. „Üldiselt ma kellegagi tülli ei läinud, olin kõigiga sõber. Aga kui nüüd tuleks mõni inimene tänaval vastu ja pakuks veel kord võimalust filmis mängida, ei teeks ma tema jutust väljagi. Ütleksin, et olen juba filmis olnud ja mind pole mõtet valida.“

Kuigi „Ruudi“ pole veel ametlikult valmis, on Paul Oskar näinud selle tööversiooni. „Täitsa hea film tuleb – peaaegu nagu „Narnia lood“,“ selgitab ta. „Mina soovitan seda küll kõigile inimestele. Eriti aga nendele lastele, kellel ei ole isa. Filmis korraldab Ruudi isa leidmiseks suure papakonkursi – selliseid asju võiks ka elus juhtuda. Saab oma isa kätte ja rahu majas.“

Ahollahoo, mugulad!

Olen Fazeri saiaspets Pets ja tervitan teid täna Hoi-Liu mäestiku kõige kõrgemalt tipult. Hoi-Liu mäestik on selline mäestik, mis on mõeldud vastlapäevase liu laskmiseks ja vastlapäevase „Hoi!“ hüüdmiseks. Igavesed pikad liud saab siin lasta - ja kõige kõrgemalt tipult muidugi kõige pikema. Vastlapäeva teiseks nimeks ongi liupäev ja veel kutsutakse teda pudrupäevaks ja lihaheitapäevaks. Ega sellepärast ei pea veel putru sööma ega liha heitma, aga võib. Ja vana hea kombe kohaselt võib kondist või nõobist ikka vurri teha - arvutimängud on küll vahvad, aga arvutist juba vurri ei valmista. Arvuti ei sünni ka süüa, sellepärast paneme meiegi muude veebruarikuiste talituste kõrval rõhku söögile.

Loodetavasti on selle Tähekesse ilmumise ajaks ilus talv kätte jõudnud ja väljas mõnus päikseline kelguilm. Kui lähed õue müttama, söö enne kõht täis ja vaata, et kodus jätkuks pirukaid või kukleid, mida pärast kuuma teega süüa. Sest suure talve käes tembutades võib ootamatu külm naha vahele pugeda. Sellepärast pane ka soojasti riidesse, aga ära endast mingit kubujussi tee, kes lume sees liikumagi ei mahu.

Õuemeinekuks on veebruaris küllaga põhjust. Nimelt on veebruarikuus Eesti Vabariigi aastapäev. Mina näiteks ronisin Hoi-Liu mägede otsa, et panna sinna lehvima Eesti sini-must-valge lipp. Sina aga võid ronida mõne väiksema mäe otsa ja seal lippu lehitada või minna Toompeale, kus lipp iga päev torni otsas näha on. Kui tahad vaadata, kuidas Eesti lipp Hoi-Liu mägedes lehvib, vaadaku minu kodulehte www.fazer.ee. Kelgutame seal koos Sinuga! Praegu aga räägin Sulle veel mõnest asjast, mida oleks kasulik meelde jätta.

Pikale reisile minnes pole mõtet saia kaasa tirida, sest sai on suur ja kohev. Reisimoonaks sobivad kõiksugused rukkileivad palju paremini. Ja et mägedes jahe on, peab niikuinii vastlalist herne-suppi keetma. Aga hernesupi kõrvale on tume leib hulga etem kui hele sai. Ära nüüd muretse, hernesuppi keetma ma sind ei õpeta. Las seda teevad ema ja isa üheskoos. Mul on Sulle vastlate puhul hoopis kukliretsept!

Kohtumiseni mägedes!
Pets

SAIASPETSİ PETSEPT NR 3

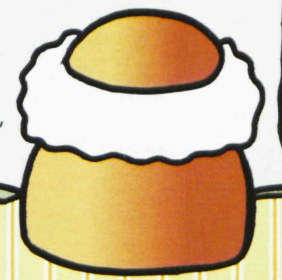
Karuhiire kukkel

Poest ostetud vastlakuklid on igavesti head. Kes see ikka jaksab tänapäeval ise kukleid küpsetada. Pealegi võivad nad ju kõrbema minna. Aga ükskõik, kas kuklike on kodus tehtud või kaubakeskusest toodud, karuhiired oskavad kukleid alati paremaks teha.

Seda sellepärast, et hiirtele meeldib kangesti pudistada ja murida ja suserdada. Kukkel on selleks nagu loodud. Vaat nõnda teen mina vastlakuklist tõelise maitsepommi:

- võtan kuklil mütsi maha
- vahumütsi võtan ka maha
- ise vahustan pakitäie rammusat koort heaks kohevaks magusaks vahuks, vaniljesuhkrut panen enne maitseks
- siis kougim ettevaatlikult (näiteks teelusikaga) kukli seest sisu välja - kukli seinad ei tohi katki minna!
- pudistan kuklite sisud kausis päris peeneks
- natuke pähkleid ja mandleid teen peeneks
- segan kuklisisu ja vahukoore ja pähklipuru kokku
- kui tahan, panen kakaopulbrit ka juurde
- saadud seguga topin kuklid uuesti täis
- teen uued vahukooretutsud kuklite peale ja panen mütsid tagasi
- nämnämnäm!

Vastlatervitustega Pets,
sedakorda kuklispets

EESTI VABARIIGI SÜNNIPÄEV

Joonistanud TIINA M. REINSALU

Igal inimesel on kord aastas sünnipäev. See on see päev, millal inimene on sündinud. Seda tähistatakse väiksema või suurema peoga, kingituste ja lilledega, käesurumise ja õnne soovimisega.

Maailmas on umbes kakssada riiki ja peaaegu kõigil neist on samuti sünnipäev. Tavaliselt nimetatakse seda päeva iseseisvuspäevaks või riigi aastapäevaks. Jah, nii nagu on sündinud inimesed, on ka väga paljud riigid mingil kindlal kuupäeval alguse saanud. Sellel päeval on välja kuulutatud nende riikide iseseisvus.

Eesti Vabariigi sünnipäev ehk aastapäev ehk iseseisvuspäev on sulle hästi teada – 24. veebruar. Soome iseseisvuspäev on 6. detsembril, Läti Vabariigi aastapäev on 18. novembril, Ameerika Ühendriikide iseseisvuspäev on 4. juulil.

Eesti Vabariigi sünnipäeval ei minda tööle ega kooli, vaid hommikul Vabaduse väljakule paradile. Päeval viiakse ausammaste ja mälestusmärkide juurde pärgi ja peetakse kõnesid. Õhtul toimub riigi sünnipäevapidu – presidendi vastuvõtt, kuhu on kutsutud külalisteks tuntud ja tähtsaid inimesi. Enne 24. veebruari aga peetakse koolides aktusi, eteldakse isamaalisi luuletusi.

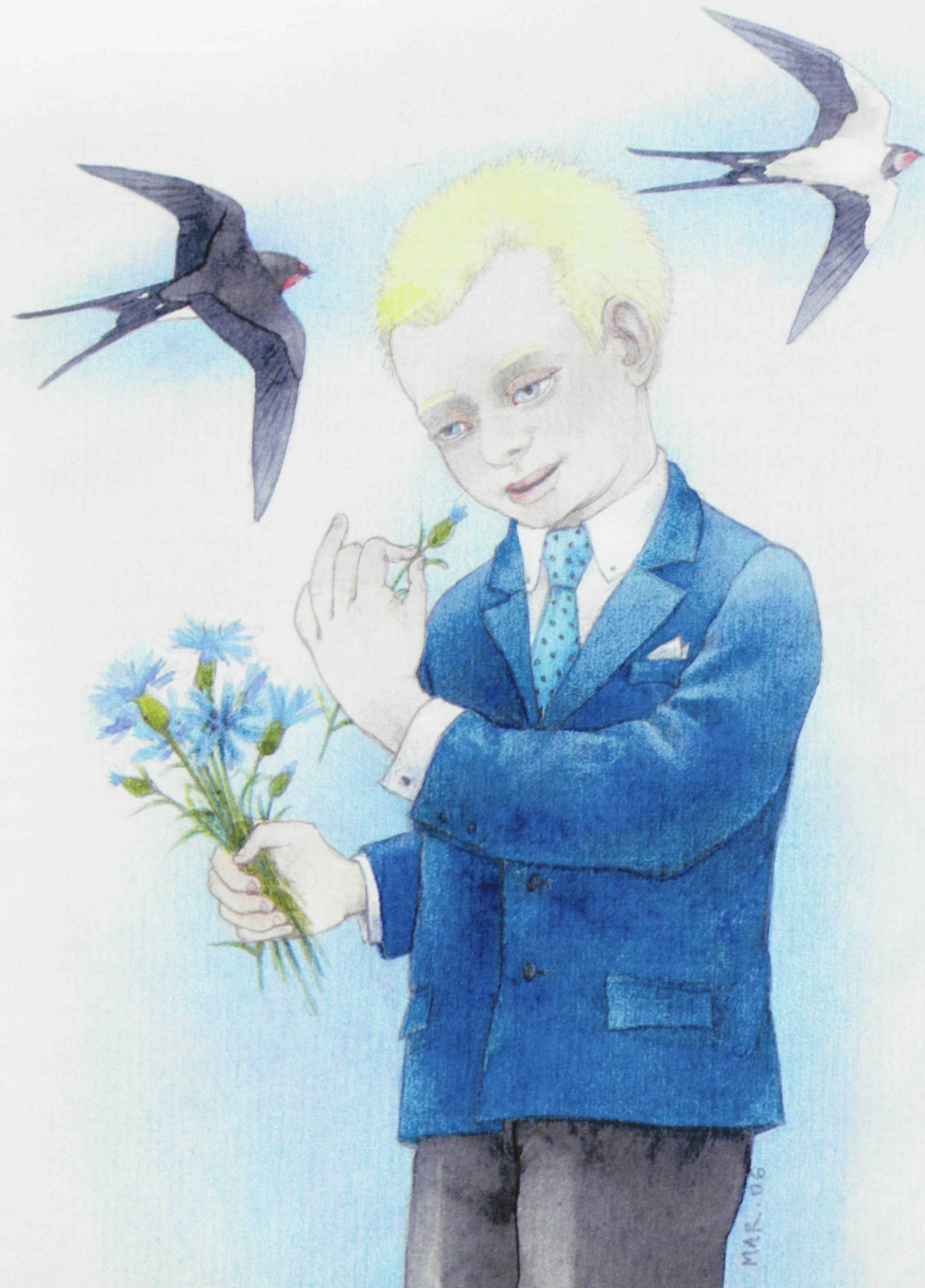
88. sünnipäev

Sel aastal saab Eesti Vabariik 88-aastaseks. Päev, mil kuulutati välja Eesti Vabariigi sünd, oli 24. veebruaril 1918. aastal.

Eestlased on üks vanimaid rahvaid Euroopas, vanem kui tänapäeva suurrahvad prantslased, inglased ja sakslased, kuid kuni aastani 1918 ei olnud neil iseseisvat riiki. Kuni selle ajani olid nad, alates Vabadusvõitluse lõpust 1227. aastal, kuulunud teiste riikide ja võõraste valitsejate võimu alla. Kord Saksa ristirüütlite, kord Rootsi kuninga, kord Taani kuninga, kord isegi Poola kuninga, kord Vene tsaari võimu alla. Ja seda mõnigi kord näiteks nii, et samaaegselt kuulus Tallinn Rootsile, Tartu Poolale, Saaremaa aga Taanile.

Kuidas saabus päev, mil eestlased võisid välja kuulutada omaenda riigi? Selle saabumises mängis tähtsat osa 1914. aastal puhkenud Esimene maailmasõda.

Sõdis peaaegu terve Euroopa. Sealhulgas Tsaari-Venemaa, mille koosseisu kuulus tol ajal ka eesti rahvas. Tsaaril ei läinud sõjas kuigi edukalt, ta alamad hakkasid nurisema ja kukutasid ta võimult. Seda olukorda ära kasutades asusid eestlased endale suuremaid õigusi nõudma. 1918. aastal kuulutati välja oma vabariik.

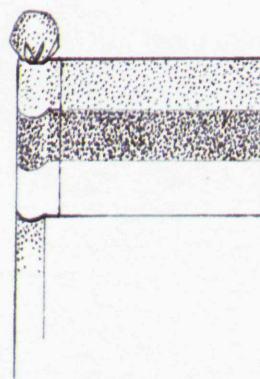
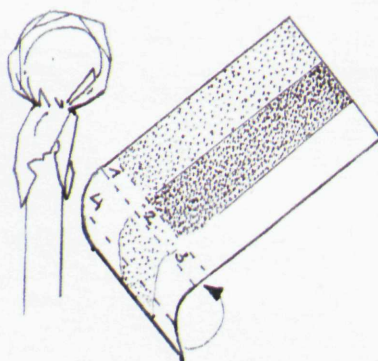

Vabadussõda

Kuid vastloodud vabariiki tuli kohe ka kaitsma asuda. Venemaad oli vahepeal hakanud valitsema uus võim, mis ei tahtnud midagi kuulda Eesti Vabariigist. Meie piiri taha koondus Vene sõjavägi, et eestlaste maa taas Venemaaga liita. Peagi marsiti riiki sisse, kiiresti vallutati Narva, Võru, Valga, Rakvere, Tartu... Enne, kui eestlased jõudsid tõsist vastupanu osutada, olid vaenlase väed juba 35 kilomeetri kaugusel Tallinnast. Noore vabariigi lõpp paistis käeulatuses.

Kuid siis olukord muutus. Eestis koguti kokku oma sõjavägi, mis asus vastupealetungile. Vaenlasi oli rohkem kui eesti sõdureid, kuid see ei lugenud midagi. Eestlased, kellele tuli vabatahtlikult appi ka soomlasi, võitlesid nii suure inuuga, et löid vaenlase oma riigist välja. Venemaa oli sunnitud eestlastega rahu tegema. Eesti ajaloos tuntakse seda sõda Vabadussõja nime all. Selles osalenu-tele on püstitatud mälestusmärke üle maa.

Igal vabariigi aastapäeval – ja mitte ainult siis – tuleb mõelda ka nendele kangelaslikele sõduritele, kes noore riigi iseseisvust kaitse- sid. Ilma nendeta poleks Eesti Vabariik elanud aastasekski.

EESTI LIPP

Täna toob TÄHEKE sulle Eesti lipu. Lõika lipp välja. Kinnita lipp pliiatsi- jämeduse kudumisvarda või sobiva pika pintslivarre külge, mille ülemise otsa oled oled enne hõbe- või kuldpa- beriga katnud.

Kata liimiga ribad 1 ja 1 ja 2 ja 2, 3 ja 3. Liimi pane ka keskmise, numbrit 4 kandva osa peale. Liimi lipp kindlalt varda ümber kinni.

EDE PEEBO

JUTUTUNNID VEEBRUARIS

Kõik soovijad saavad igal laupäeval kell 11 Tallinnas Apollo Raamatumajas ja kell 13 Kristiine keskuse Apollo raamatupoes teha tutvust uute lasteraamatutega ja vahel ka nende autoritega! Kõik jututunnid on tasuta.

4. veebruar – “Neli heldet haldjat. Klaverijutt”, autor Diana Liiv

11. veebruar – “Vallatuste pood”, autor Reet Made

18. veebruar – “Siil Sagriku seiklused”, autor Henno Kõo

25. veebruar – “Väike nõid”, autor Otfried Preussler

„Talveöö unenäo” võitjad selgunud

Elmises Tähekeses väljakuulutatud Meisi joonistusvõistlusele „Talveöö unenägu“ saabus üle saja töö. Neist kümme saavad ka auhinnad – Meisi raamatud kirjastuselt Väike Vanker.

Auhinna saavad Kristo Heinoja Tartumaalt, Janar Tomband Jõhvist, Kärt Puusepp Tartust, Mariann Aunpuu Jõgevast, Kätol Põder Pärnumaalt, Hanna-Annika Kuulmets Võrumaalt, Mirjam Saarmets Kohtla-Järvelt, Anette Halling Jõgevamaalt, Liisa Uibo Tallinnast ja Genrih Väik Ida-Virumaalt.

Palju õnne! Kõik auhinnad saab kätte posti teel.

Tähekeste toimetused ootab vastuseid 18. veebruariks aadressil ristsona@taheke.ee, või lahtisel postkaardil. Lahendajate vahel loositakse välja Krossu auhinnad Hansapangalt.

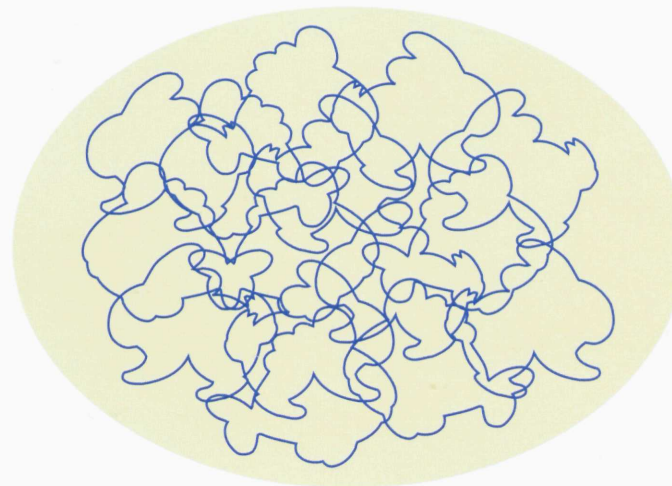
● Leia ringi sees olevate tükide asukohad pildil!

KARU **VORST** MÜRA
 UNI HÄDA
 PÜKS VALE ARG
 VARES MÜTS

● Leia sõna paarid!

● Mitu jänest ja kala on pildil?

A	K	P	I	O	J	S
B	U	H	B	E	Ä	U
S	M	E	M	R	N	U
A	K	E	L	K	E	S
L	J	K	U	U	S	K
L	Ö	A	V	B	D	S
N	I	Ü	R	O	L	E

● Leia viis sõna!

Joonistanud EPP MARGUSTE

SA Kultuurileht
lasteajakiri

Asutatud jaanuaris 1960.
Ilmub kord kuus.

Toimetuse aadress:
Roosikrantsi 6
10119 Tallinn
taheke@taheke.ee

Peatoimetaja
ILONA MARTSON

Kunstiline toimetaja
PRIIT REA

Toimetuse telefon
6 463 697

Tähekest saab
tellida
otsekorraldus-
lepinguga

www.tellimine.ee
tel 6 662 535

**ESIKAANE
JOONISTAS
KELLY
LEHTSAAR
HIUMAALT**

Eelmise ARVA ÄRA vastused: 1) Pildil oli 5 lindu 2) KOKK, ODER, KERA, KRAE 3) lammas-lõng, kana-muna, mesilane-mesi, villi-sai
4) Esimene kloun – punane, teine kloun – sinine, kolmas kloun – kollane õhupall.
Auhinna – kummist Krossu – saab Christyn - Ly Andresen Kehrast Harjumaalt. Auhinna saab kätte posti teel.

PE₂^B/₅₄ 2006, 2

30

KNIGHT'S KINGDOM

VALLUTA KINDLUS!

PAASTA KUNINGRIIK!

MORCIA KUNINGRIIKI ÄHVARDAV OHT, KUI OOTAMATULT LIMUB SILMAPIIRILE LORD VLADEK OMA SAATANLIKE ABILISTEGA. MORCIA SAATUS ON NÜÜD KUNINGAS JAYKO JA TEMA UUTE USTAVATE SIR KENTISE JA SIR ADRICU JULGETES KÄTES. NAD VÕITLEVAD VLADEKI VASTU, ET KAITSTA AEGADE TORNI, KUID KAS NENDE JULGUSEST JA VAPRUSEST PISAB, ET KAITSTA TORNI LANGEMIST SAATANLIKE JÕUDUDE KÄTTE?

RAR

LEGO and the LEGO logo are trademarks of the LEGO Group. ©2006 The LEGO Group.

MIS ON UUTE VAPRATE KANGELASTE NIMED?

TÄHISTA ÕIGE VASTUS RISTIGA

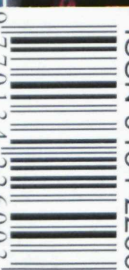
SIR ADRIC & SIR KENTIS DRACUS & KARZON

Nimi _____

Address _____

ISSN 0134-2266

HIND 15 KROONI

Vastus saada tähtisel postkaardil hiljemalt 18. veebruariks aadressil Täheke, Poostrantsi 6, 10119 Tallinn